

Ne iubesc chiar daca ii despart mii de kilometri de noi

joi, 19 aprilie 2012

Conflictele degeneratează, iar adulții își acuză propriii copii de schimbările prin care au trecut, dar aproape niciodată nu se întreabă în ce proporție e vina lor în ceea ce privește marile schimbări. Părinții ajung într-o stare de disperare încercând să facă orice lucru posibil doar pentru a-și revedea copiii de altădată. În schimb, acesta se izolează într-un univers doar de el însuși, în care părinții nu au acces, neoferindu-le nici cea mai mică oportunitate de a-l cunoaște. Însă, cum bine știm, timpul vindecă orice rană și le rezolvă pe toate, chiar și marile conflicte dintre generații, iar cu trecerea timpului, adolescentul uor, uor se deschide în fața părinților dându-le oportunitatea de a-l cunoaște și de a-l observa drept un adolescent diferit. Odată cu acest lucru, problemele între aceste două generații parcă încep uor, uor să dispară.

Toate bune și frumoase până când povestea se repetă din nou, părinții iarăși pun distanță între ei și copilul lor, se întorc iarăși în strălăți și parcă au uitat momentele grele prin care au trecut pentru a-și recupera copilul. Adolescentul rămâne din nou singur, rămânând tot mai des cartea din adâncul inimii umplută cu o groază de amintiri legate de părinți, în schimb maturizându-se, poate, înainte de vreme. Azi, știm cu siguranță că fiecare din adolescenții din ziua de azi cunosc perfect ce înseamnă să rămâi „singur acasă”. Dar acest lucru nu trebuie să vă împiedice să rămâneți copiii buni de altădată, acest lucru nu trebuie să vă transforme dintr-un adolescent bun într-unul rebel fără principii, iar distanța nu trebuie să vă afecteze relația cu părinții.

Ideea este că nu trebuie să uitați niciodată faptul că părinții voștri sunt acolo pentru voi și poate nici lor nu le e prea ușor să stea departe de voi. Gândiți-vă că și lor le-ar fi plăcut să stea minut cu minut lângă voi și să vă vadă cum creșteți; trebuie să vă gândiți că ei nu au plecat în strălăți de plăcere, ci din simplul fapt că nu aveau o altă posibilitate aici, în care, de a vă oferi tot ce-i mai bun. Nu trebuie să lăsați ca acest lucru să vă schimbe, din contră, trebuie să deveniți mult mai responsabil în ceea ce vă privește. Nu trebuie să renunțați la coală și la visurile voastre doar din simplul fapt că nu-i aveți mereu alături pe părinți. Povestici-le cât mai mult despre voi și despre lucrurile și schimbările pe care le faceți în absența lor, pentru ca mai târziu să nu-i puneți în postura de a nu vă mai cunoaște.

Apreciați-vă părinții pentru tot ceea ce fac pentru voi, pentru că ei v-au dat viață și pentru că sunt lângă voi suflându-vă. Gândiți-vă la ei în fiecare clipă, respectați-i pentru că merită, rămânând cu câteva vorbe bune, cu cele mai bune rezultate la învățătură, arătându-le că pot avea deplină încredere în voi și că puteți fi niște adolescenți buni chiar în lipsa lor.

Nu uitați că o PRIETENIE ADEVĂRATĂ se găsește doar între un părinte și copilul lui, iar celelalte prietenii pot fi doar de moment și uneori, nici nu durează o viață întreagă din simplul motiv că nu sunt bazate pe încredere, sinceritate și adevăr precum prietenia dintre un părinte și copilul lui. Fici conștienți că părinții noștri tot părinți ne rămân, indiferent de ce se întâmplă și NE IUBESC - CHIAR DACĂ ÎI DESPART MII DE KILOMETRI DE NOI.

Beul Bianca Mihaela